

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le clavier vivant qui sonne la diane des peuples

ἡ τοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριον τῶν λαῶν.

(Βίκτωρ Οὐγκώ).

Ἐνδία συνδρομὴ διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φ.χ. 3

Οἱ ἀλλοδαποὶ πρὸς τὴν ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΝ δέον εἶναι ἀπεσθῆναι εἰς τὸ Ἐνδοχρεῖον Ἐπὶ τῆς Ἐνδοχρεῖας, ὡς ἔρμολ.

Η ΨΗΦΟΣ ΤΙ ΛΕΙΖΕΙ

Συμπατριώται

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐορτάσαμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ μας, τὴν ἀπολύτωσιν ὁλοκληρῶν τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἀπὸ τῆς προγονικῆς ἁμαρτίας, πότε, ἀγαπῆτοι συμπατριώται, θὰ ἐορτάσωμεν καὶ τὴν Ἀνάστασιν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς πολιτικῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἐνέλιξεν; Τὸ πρόβλημα αὐτὸ σεῖς θὰ τὸ λύετε, ὅταν προσεχῶς σὰς ἐκλέξετε ἡ πατρίς νὰ ἐκλέξετε τοὺς νέους βουλευτάς σας. Θεωρήσατε καλὰ καὶ ἐννοήσατε, ποῖα εἶνε ἡ σημερινὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἑλληνισμοῦ ὁλοκληροῦ καὶ πράξατε ὅ,τι ἡ συνείδησίς σας ὑπαγορεύει. Ἀπομονώσατε πρὸς στιγμὴν τοὺς ἑαυτοὺς σας, τὰ σπύτια σας, τοὺς συγγενεῖς σας, τὰς μικροποχρεώσεις σας καὶ μὴδανοποχρεώσεις σας, τὰ πάθη σας καὶ τὰ παράπονά σας καὶ συλλογισθῆτε τὴν Πατρίδα, συλλογισθῆτε τοὺς ἀδελφοὺς μας, ποῦ ζοῦν εἰς τὴν Τουρκίαν, συλλογισθῆτε τὰς ψυχὰς τῶν πατέρων μας ποῦ γιὰ νὰ λευθερώσων τὴν Ἑλλάδα, τὴν προσφιλεῖν μας πατρίδα, ἀπέθανον ἀφ' οὗ ἐμαρτύρησαν.

Ὁ πόλεμος τὸν ὁποῖον διεξήγαγε τὸ ἔθνος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐξεσκέπασε τὰ χάλιά μας καὶ ἀπεκάλυψε τὴν σαπίδα ποῦ μᾶς δέσνει. Τίνες οἱ πταίσαντες διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, διὰ τὴν δυστυχίαν ἢ ὁποῖα μαστίζει σήμερον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, τὸ γνωρίζετε. Τ' ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ὀφείλονται εἰς τὴν σφαλερὰν πολιτικὴν ἥτις κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα ἀποτοικονταετίας. Σὰς ἀρέσει αὐτὴ ἡ κατάσταση τοῦ ἔθνους; τότε ἐκλέξατε τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας, οἵτινες εἶνε ὁπαδοὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ παρελθόντος, τῆς πολιτικῆς, ἥτις ἔφερε τὸν ἔτεμ εἰς τὴν Λαμίαν ἥτις ἐχρεωκόπησε τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἐξουτέλασε καθ' ὅλον τὸν κόσμον, τῆς πολιτικῆς τέλους ἥς, θανάσιμος ἐχθρὸς εἶνε τὸ σημερινὸν τῆς πατρίδος.

Συμπατριώται

Θέλετε νὰ σωθῶμεν; τὸ πᾶν θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τῆς νέας Βουλῆς. Κανὲν φάρμακον εἰς τὴν πολιτικὴν φαρμακολογίαν τῶν ἐλευθέρων κοινοβουλευτικῶν ἔθνων δὲν εἶνε τόσο ἡρωϊκὸν καὶ θετικῶς ἀσφαλές, ὅσον ἡ ψήφος, τὸ μικρὸν αὐτὸ σφαιροῖδον τοῦ ὁποῖου τὴν δύναμιν ἀκόμη δὲν ἐξετιμήσαμεν καὶ τοῦ ὁποῖου τὴν σημασίαν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δυστυχῶς δὲν ἀντελήφθη ἀρκούντως. Ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ θὰ ἴωτε ἀμέσως Ἑλλάδα ἐρειπωμένην, Ἑλλάδα χρεωκοπημένην, Ἑλλάδα ἐξευτελισμένην. Σήμερον λοιπὸν πρόκειται περὶ τοῦ πῶς θὰ σωθῶμεν καὶ θὰ περισώσωμεν ὅτι μᾶς ἀπέμεινεν, περὶ τοῦ πῶς θ' ἀρχίσωμεν νέον βίον, τίμον καὶ ἔθνον, ὥστε ἀπὸ τὸν ἀθλιὸν ὄν, διηνύσαμεν μέχρι σήμερον. Κλείσατε τ' αὐτιά σας εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν συγγενῶν σας εἰς τὸν κοιμητισμὸν καὶ τὴν προσωπολατρίαν καὶ προσπλύνοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς σας εἰς τοὺς ἀρίστους μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἐξελέξατε αὐτούς. Ἐκλέξατε ἐκείνους οἵ-

τινες δὲν ἀναμένουν νὰ δημιουργήσων θεσμοὶ ἀπὸ τὴν βουλευτίαν, ἐκείνους οἵτινες συναισθάνονται τῆς εὐθύνης τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἐκείνους οἵτινες ἀγαπῶσι τὴν τιμὴν τῶν περισσότερων ἀπὸ τὰ κόμματα καὶ οἵτινες λατρεύουσι τὴν πατρίδα περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν. Ἀπὸ τὰς κόλμας τῶν μελλουσῶν ἐκλογῶν, δὲν προέκυπτει νὰ ἐξελεθῇ νικητὴς ὁ Ἀλφά ἢ ὁ Βῆτα ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη ἢ χειροτέρευσις τῆς ὑγείας τῆς πατρίδος.

Μὰ σὰς τυφλώνουν αἱ συμπάθειαι αἱ κοιμητικαὶ ποῦ κατέστρεψαν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πατρίς σήμερον ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν τέκνων τῆς, δὲν σὰς ζητεῖ χορηγία ἀλλὰ μίαν ψήφον συνευθύσεως καὶ φιλοπατοίας, ψήφον δυναμένην νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ζήσῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ, ψήφον δυναμένην νὰ καθαρῇ τὸ ρυπαρὸν καὶ ἁμαρτωλὸν παρελθόν. Θὰ καθαρῶμεν καὶ θὰ σωθῶμεν, εἰς ἀπεκδυόμενοι τὸ παρελθόν, βαπτισθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν κοινὴν τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀνορθώσεως, εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὁρίσωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὡς σταθμὸν ἀνατολῆς καὶ ἀφελείας νέας ζωῆς, τιμῆς καὶ ὑγιούς. Οὐδέποτε νὰ ἀπομονώτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὐδεὶς πολιτισμὸς ἐκλογεῖται ἀγνοεῖ. Ὅ,τι οἱ λαοὶ οἱ κυβερνῶμενοι ὡς ἡ Ἑλλάς, διὰ βουλευτῶν ὀνδρ. δὲν πρέπει νὰ παραπονῶνται εἰς τὴν κακοδιοικουμένην διότι αὐτοὶ ἐκλέγουν τοὺς κυβερνήτας τῶν, διότι εἰς τὸ χέρι τῶν εἶνε νὰ ἔχουν καλοὺς ἢ κακοὺς κυβερνήτας.

Ν. Δελακοβίας.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Περὶ περονοσπόρου

Ὅροι καλῆς ἐφαρμογῆς καὶ κατάστασις τοῦ φαρμάκου.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, οἰοῦντοτε φαρμάκου κατὰ τοῦ περονοσπόρου πρέπει νὰ ληρῶσιν ὑπ' ὅψιν τὰ ἑξῆς. Τὸ φάρμακον δὲν νὰ εὐρίσκηται ἀποσπασμένον ἐπὶ παντὸς πρασίνου μέρους τοῦ φυτοῦ φύλλον, ἀνθῶν, καρπῶν, νεαρῶν βλαστῶν, εἰς λεπτοτάτην κατάστασιν καὶ εἰς πολὺ μικρὰς δόσεις, πρὸς τοῦτο δὲ ἀνάγκη νὰ εὐρίσκηται ὑπὸ κατὰλληλον μορφήν, καὶ νὰ διανέμηται διὰ καταλλήλων ἐργαλείων. Ἐκαστὸν τῶν ὀργάνων τῶντων πρέπει νὰ παρουσιάζῃ τὸ φάρμακον εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον αὐτοῦ σημεῖα, ἐξ ὧν ἀφαιρούμενον θὰ διαδοθῇ διὰ τῆς δόσεως, τῆς βροχῆς κτλ., καὶ θὰ καλύψῃ ὅλην τὴν ἐπιφανείαν τῶν ὀργάνων εἶναι προτιμότερον ἐπομένως τὰ διασπᾶ ὄργανα τοῦ φυτοῦ νὰ φαίνονται κατὰστακτα ἐκ τῶν μικρῶν σιγαλίων, ἅτινα παρουσιάζει τὸ φάρμακον ἀποσπασμένον ἐπ' αὐτῶν, παρὰ νὰ παρουσιάζωσι ὀλίγας ἀλλὰ μεγάλας κηλίδας. Συνεπῶς τὸ φάρμακον, εἰς μὲν ἐφαρμοζέται εἰς στερεὰν κατάστασιν, ἀνάγκη νὰ ἀποτίθῃται ὑπὸ μορφήν λεπτεπιλέπτου κόκκου καὶ διὰ καταλλήλου φρακτηρίου, εἰς δὲ ὑπερ προτιμότερον, εἰς ὑγρὰν διάλυσιν, νὰ ἐπιτίθῃται ἐπὶ τῶν διασπᾶ ὀργάνων τοῦ φυτοῦ ὡς λεπτὴ δόσις ἐν καταστάσει λεπτεπιλέπτου ψεκάζον. Τὸ τοιοῦτον εἶναι τόσο μᾶλλον ἀναγκαῖον, καθόσον ἡ ἄνω ἐπιφανεία τῶν ἀνεπτυγμένων φύλλων καὶ κυρίως ἡ

τῶν καρπῶν προφυλάσσεται ὑπὸ εἰδους τινος ἀνθράκου καρπιδίου οὐσίας, ἐφ' ἧς εὐκόλως καὶ ἐνεκα τοῦ βάρους τῶν ὀλισθαίνουσιν αἱ χονδραὶ σταγόνες, ἐν ᾧ αἱ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμέναι λεπταὶ ψεκάζοντες παραμένουσιν ἐν σφαιροειδεῖ καταστάσει.

Πρὸς καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν ραντίσεων ἡ ψεκασμὸν γίνονται οὗτοι δι' εἰδικῶν ἐργαλείων τῶν ψεκαστήρων οἵτινες πληροῦσι τὰ ἀνωσπιδεράτα. Ἐπιτυχάνεται δι' αὐτῶν ἀρ' ἐνός μὲν ἀρίστη ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας, ἀρ' ἐτέρου δὲ καὶ οἰκονομία ὑλικῶν καὶ ἐργατικῶν χειρῶν ἐνῶ συγχρόνως δὲν παρεμβάπτονται (κρίνονται) τὰ τρυφερά μέρη τοῦ φυτοῦ. Τὸ φάρμακον πρέπει νὰ ἀποτίθῃται ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν φύλλων, καὶ οὐχὶ ὡς κοινὴς φρονόσι πολλοὶ ἐπὶ τῆς κάτω ὅπου εὐρίσκονται αἱ λευκαὶ ἐξανθήσεις. Διότι καθ' ἡ ἀνωτέρω ἐξετέθη, δὲν προτιμῶμεθα δι' αὐτοῦ τὴν ἀπ' εὐθείας καταπολέμησιν τῶν γονιδίων, ἀλλὰ τὴν παρακώλυσιν τῆς βλαστῆσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ φύλλου· αὕτη δὲ ὡς ἀπιδείξεν ὁ Millardet λαμβάνει χώραν ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, καὶ δι' αὐτῆς ἐκτελεῖται ἡ εἰσβολὴ τοῦ περονόσου ἐν τῷ φύλλῳ. Ἄλλως τε καὶ εὐκολώτερος ἀποβαίνει ὁ ψεκασμὸς τῆς ἄνω ἐπιφανείας.

Σφαλερὰ εἶναι ἐπίσης ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ὅτι κυρίως ἐπὶ τῶν ἀνθῶν ἢ τῶν νεαρῶν καρπῶν πρέπει ν' ἀποτίθῃται τὸ φάρμακον, ὅπως δὲ παρέρχεται ἐπὶ τῶν φύλλων. Ἐξ ὧν ἐν τοῖς προηγούμενοις διὰ μακρῶν ἐξετέθησαν, ὅπως πεπλανημένη ἀποδεικνύεται ἡ τοιαύτη ἀντίληψις. Δὲν εἶναι φρόνιμον βεβαίως ν' ἀμελῶνται τ' ἀνθὰ καὶ οἱ καρποὶ, ἀλλ' ἐπίσης μὴ τελεσφόροι ἀποβαίνουν οἱ ἀτελεῖς ψεκασμοὶ τοῦ φυλλώματος πᾶσα σοβαρὰ προσβολὴ τοῦ ὁποῖου ἐπιφέρει, ὡς γνωρίζομεν ἤδη, ἐμμέσως καὶ τῶν ἀνθῶν ἢ καρπῶν τὴν ἐξάμβλωσιν καὶ ἀποξήρανσιν, ἢ τουλάχιστον τὴν λίαν ἀτελὴ ὥριμανσιν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι εἶναι ζημίαι οὐχὶ σμικραί.

Ἡ κατάσταση καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ φαρμάκου πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπενεργῇ μὲν ἀμέσως ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ προσκολληθῇ ἐπὶ τῶν φύλλων, καὶ νὰ διαλυθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ βραδείως εἰς τὰς μικρὰς σταγόνας τῆς δόσεως κτλ., τὰς ἀποτιθεμένας ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ἐν αἷς συντελεῖται ἡ βλάστησις τῶν γονιδίων. Οὕτως ἡ ἐνέργεια τοῦ φαρμάκου διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ καὶ ἀποβαίνει πράγματι προφυλακτικὴ. Πρὸς τοῦτοις ἡ οὐσία, ἧς γίνεται χρῆσις, πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον διαλυτὴ εἰς τὸ μετεωρικὸν ὕδωρ. Ἀποτιθεμένη ὑπὸ μορφήν ἀδιάλυτον, ἀποβαίνει ἐντελῶς ἀβλαβὴς διὰ τὸ παράσιτον. Ἀρ' ἐτέρου, εἰς ἡνίαν λίαν εὐδιάλυτος καὶ δὲν προσκολληθῇ ἐπὶ τοῦ φυτοῦ, ἀποπλύνεται, εὐκόλως ὑπὸ τῶν βροχῶν, καὶ παρασύρεται ὑπὸ τῶν σφοδρῶν καὶ ξηρῶν ἀνέμων κτλ. οὕτω δὲ παρίσταται ἀνάγκη πολὺ συχνῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φαρμάκου. Εἰς ταῦτα προσθετέον ὅτι τὸ φάρμακον πρέπει νὰ εὐρίσκηται ἐν λίαν ἀριζῇ διαλύσει, εἰς ἡνίαν ὑγρὴν, ἢ ἐν καταστάσει λεπτεπιλέπτου κόκκου ἀναμεμιγμένης εἰς μικρὰν δόσιν μετ' ἄλλης ἀδρανῆς διὰ τὸν περονόσπον τοιαύτης, καὶ τοῦτο ὅπως μὴ κρίνεται τὰ τρυφερά ὄργανα τοῦ φυτοῦ ὑπὸ τῶν συμπεπινομένων φαρμάκων, πρὸς δὲ τὸ φάρμακον νὰ ἦναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἦναι μεγάλη ἡ πρὸς προμήθειαν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀπαιτούμενη δαπάνη οὔτε πολὺ δυσχερὴς ἡ παρασκευὴ αὐτοῦ.

Τούτων τεθέντων, καὶ γενόμενου ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἐνδείξεις τοῦ χαλκοῦ εἶναι τὰ δραστικώτερον

των φαρμάκων, ποία είναι εκ των ενώσεων τούτων ή προτιμότερα καί υπό ποίαν μορφήν πρέπει να εφαρμόζονται;

Πολλά ταυτίζονται δύνανται να χρησιμοποιηθούν, άλλ' ή μάλλον διαδεδομένη επί της προκειμένης χρήσεως είναι ή πρώτη, ως κατάλληλος γνωσθείσα, ή χαλκάνθη ή θαϊκός χαλκός (κοινώς αλογόπετρα, χαλκώπετρα, χαλκόπετρα, χαλκίχο βιτρίολο). Αλλά καί ο θαϊκός χαλκός επ' εσχάτων μάλλον ήρρισε να εκτιμάται μεγάλως ως αντιπαρανεοπλαστικό φάρμακον καί ευρύτερον να διαδίδεται.

ΑΝΟΙΞΙΣ

Η γλυκεία καί θελακτική ανοίξις εύρισκεται εις την άκμήν της, περιβαλλούσα ήμεις με τὸ θεῖον της άρωμα. Η άψυχος ζή εκπέμπει σπινθήρας ζωής, ή δέ φύσις εστολίσθη με τὰ άνθη καί την χλόην του έαρος. Τὰ ζώα βρίσκοντα αίσθάνονται έκαυτὸ ζωογονούμενα υπό τὰς θερμάς ακτίνας του Φαίθου, τὰ δέ πτηνά αγάλλονται εν τῇ πρὸς την φύσιν άρμονίᾳ της μελωδίας των, διά την μόνιμον καί αηλούσαν συναυλίαν των, ήτις χαριτίζει την άνοιξιν της φύσεως, τὸ θεῖον έαρ, οὗ τὸ άγνόν άρωμα, οὗ την έρωτικήν αύραν, εύτυχεῖς ὅσοι δύνανται νὰ αίσθάνωνται καί νὰ δέχωνται εις τὰ μύχια της καρδιάς των. Τὸ έαρ εἶνε ὁ θρίαμβος ἑαυτοῦ έρωτος, ως παρθένος άθώα καί φαιδρά, με την χρυσίζουσαν κόμην της, πληροὺ την φύσιν με την μυστηριώδη μαγείαν καί παντού διαχέει τὸν "Ερωτα, τὴν ἡδονάειαν εν τῇ λικνίζόμενῳ διατελούμεν εν χρυσῇσιν ονειρίσιν. Ο Θεός μειδᾷ διά τὰ έργα του, ὁ Αἰὼλος άρπίζει έλευθερούς τὰς ἡδέας πνοάς του Ζεφύρου, αἵτινες θάωσι τὰ βέη του Φαίθου. Η διακνής πληθύνουσα Σελήνη πέμπουσα τὸ φῶς της επί την γῆν, καθιστᾷ μεγαλοπρεπεῖς καί ωραίαις τὰς νύκτας, αἱ δέ ωραίαι καί φαιδρά δεσποινίδες συλλέγουσιν τὰ άνθη της άνοιξεως, τὰ άνθη των ονειρων των, τὰ άνθη δι' ὧν ή Θεά Τύχη θά τοῖς ὀμιλήσῃ, αν εἶνε τυχεραί, έάν αγαπωσιν έάν ανταγαπωσιν.

Έκ Κυθέρων Δεσποινίς Α.

Η ΔΗΜΟΤ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΑΥΤΗΣ

Αξιότιμε φίλε κ. Ν. Δελακοβία καί Συντάκτα τῆς «Κυθηραϊκῆς Αύγης»

Ευχαρίστως αναγινώσκωμεν την 'Εφημερίδα 'Υμῶν, επί τῇ εκδόσει καί συντάξει της οποίας χείρμεν καί συγχάριμεν 'Υμῖν, εύχόμενοι, ένα, ή πνοή της μεταρρυθμιστικῆς καί ζωογόνου αύρας, πρὸς κυλιεμένην καί διάδοσιν της οποίας καί έχω κατά τι εἰρηχθῆν επί τριακονταετιαν ὀλέκτρων καί ως ἰδιώτης ῥήτωρ καί ως συνεργάτης εφημεριδογράφος του «Παιδαγωγικοῦ Σχολείου», «'Εθνικοῦ Μεγαλείου», «'Αληθείας», «'Ακροπόλεως», «'Ανατολῆς» κτλ. καί ως διδάσκαλος επί δεκαεξαετιαν περίπου πρὸς ὄφελος της περιλαμβανῆς κοινῆς Πατρίδος, ταλαινῆς 'Ελλάδος, ήτις αἰμάλσσει ασπαίρουσα καί συντετριμένη ἡδὲ στενάζει υπό των άγνιζουσῶν πληγῶν της οποίας ή λείπρα της συναλλαγῆς, ήτις λυμνιανεται πάντας τούς κλάδους της διοικήσεως καί ή δημοκρατία των πολιτικῶν, προϋξένηεν εν τῷ σώματί της!.. Αναγνούς δέ ὅτι εν τῇ «Κυθηραϊκῇ Αύγῃ» θά καταχωρίζετε καί περί Παιδείας, ής μεῖζον αγαθόν εν τῷ κόσμῳ τούτῳ δέν υπάρχει καί υπέρ της οποίας κατηνάλωσα πάντα τὸν νεανικόν μου βίον, ἀριερωθεῖς ψυχῇ τε καί σώματι εις την εκπαιδευσιν του λαοῦ, σκεπτόμενος νυχθημερόν πῶς λυσιτελέστερον καί ἀφρονώτερον νὰ ἐπιδράσω επί της ὁρώσης κοινωνίας, πρὸς ἀνάπτυξιν της οποίας οὐδέν ἐπαγγελμακά υπάρχει ὑψηλότερον καί δυσκολώτερον καί πρὸς ἐπικρατήσιν της ὑγιαίνουσῆς εκπαιδεύσεως ἑπὶν πολλάκις τὸ πτότηρον πλήρες συγκοφαντίων, ἀγρίως κ' κώμενος δημοσίᾳ καί βαρβάρως σπαρασμένο καί ἐδελυρῶς μολυνοπραγμονούμενος, πο-

ρακαλῶ καταχωρίζετε εις την ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ δάκτυλος εις τὸν τύπον των ἴλων ἐπομένην διατριβήν μου περὶ σχολείων.

Ο δάκτυλος εις τὸν τύπον των ἴλων

Η Δημοτική 'Εκπαίδευσις χωλίνει, α' διότι, οὐδείς των πολιτικῶν κατασκεύασε καί ἐπεσκεύασε δημοτικά σχολεία, πληρύντα ὅλους τούς ὄρους της Παιδαγωγικῆς καί της 'Υγιεινῆς, τίνα τούτων εἰσὶν ἐρείπια, άλλα κατάγια, άνευ δαπέδου καί σκευῶν της ὁροῦς; άλλα ψυχρά σκευινά, ὑγρὰ καί θροισμέρα. Η στέγη πολλῶν διαρρεῖ, τὰ παράθυρα σπασθρομένα ὄντα, αἱ θύραι σπασθρομένα εκ της θέσεως αὐτῶν, χάνουσαι υπό της πλυκίτητος του χρόνου. Η ὑγρασία, ή ἀπορροή, ὁ κουνιστός, καί ή λάσπη καθιστᾷ ἀνόρητον πολλάκις την διατριβήν τρωσμένων παιδίων εν τοῖς τοιαύτοις σχολείοις θ' τὰ διδασκαλικά ὄργανα καί σκευῇ ἐλλείπουσι γ' κυκλῶν ἀδιέξοδος εἶνε τὰ διδασκαλικά βιβλία καί εν ἐκίστῳ σχολείῳ εύρίσκονται καί ἴδια βιβλία, πολλάκις δέ ἐκλέγονται καί τὰ πλέον ἀμέθοδα ὅθεν ὑπάρχουσιν εις ὅλας τὰς ἐπαρχίας της 'Ελλάδος ὑποκαταστήματα βιβλιοπωλείων, ένα προμηθεύονται ἐγκαίρως οἱ μαθηταί τὰ έκαυτῶν βιβλία καί τὰ λοιπά χρειώδη ε' δέν εἶνε ἐπαρκῆς ή εν τοῖς Διδακκαλίοις τριετής φύτευσις ε' ἔπρεπε νὰ διδάσκηται εν αὐτοῖς πρὸς τοῖς ἄλλοις καί μία Εὐρωπαϊκῇ γλώσσῃ ζ'. χωλίνει δέ πρὸ πάντων ή δημοτική 'Εκπαίδευσις, διότι δέν ἐκλέγονται καί δέν διορίζονται εν τοῖς Διδακκαλίοις του Κράτους ἄνδρες δανοί περὶ τὸ ἀσκεῖν διδασκάλους εις τὸ διδάσκειν, μικρῆς διδασκαλικῆς καί ὑπηρεσιακῆς πείρας καί δεδοκιμασμένης εὐρείας, εἰδικῆς θεωρητικῆς τε καί πρακτικῆς παιδαγωγικῆς μαθήσεως κάτοχοι, ἄλλοι ἀφ' ὧν ὄφελος νὰ βλέπωσι τὰ πράγματα καί νὰ έχωσιν ἰδέαν του συνόλου ἀλλ' ὑπὸ τὰς ὁμαλίας της συναλλαγῆς διορίζεται τις διευθυντής Διδακκαλίου με εν πιστοποιητικῶν σπουδῶν, κύριος οἶδε πῶς κτηθέν, λόγῳ μὲν ὅπως ὠρελήσῃ καί συντελέσῃ εις την ἀνάπτυξιν των διδασκαλισσῶν, ἔργῳ δέ, ὅπως προχειρίσῃ ἐξ' ἐφόδου πολλούς πρωτοβαθμίους δημοδιδασκάλους διά νὰ εἰσαγάγῃσι τὰ έκαυτοῦ βιβλία καί οὕτω χρηματίσῃ καί αἰσχροκερδίσῃ καί παραγνωρίζων οὕτω τὸν προορισμόν του μεταρρῖξει εύκολα καί ἀμέθοδα βιβλία διά μαθητάς των δημοτικῶν σχολείων αντί νὰ συγγράφῃ ή μεταρρῖξῇ βιβλία διά διδασκαλιστάς μή γινώσκων πολλάκις οὔτε την διδασκάν ὕλην νὰ ἐκλέξῃ καί προσκρόντως νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτήν τῇ παιδικῇ ἀντιλήψει, οὔτε την κατάλληλον πανταχοῦ μέθοδον νὰ ἐφαρμόσῃ νοεῖ. Εν ἄλλοις περαιομένοις ἔθνεσιν ὁ τὸ πρῶτον διοριζόμενος διδάσκαλος ἀδύνατον εἶνε νὰ ἀναβιβασθῇ ἐξ ἐφόδου, ἄπειρος ἐστὶ καί ἀδοκίμαστος με μόνον τὸ συγχωροχάρτιον της σπουδῆς του εις τὰς ἀνωτέρας θέσεις. Παρ' ἡμῖν εν συγχωροχάρτιον, δύνανται ν' ἀναβιβασθῇ τὸν τυχόντα νεήλιον εις την πανεπιστημιακὴν ἑδραν, ή ὅ,τι ἄλλο ἐπιθυμῇ!! Τούτο τὸ εἶδος της χαρτολατρείας δέν εἶνε πολὺ χειρότερον τῆς εἰδωλολατρείας!!... 'Εκεῖ διορίζεται τὸ πρῶτον ἄπλως βεηθός, αντί εὐτελεστάτου μισθοῦ. Δύνανται ὅμως εὐδοκίμων εν τῇ ἀσκήσει των καθηκόντων του καί τελειοποιούμενος βαθμυρόν καί κατ' ὀλίγον εύκόλως καί ταχέως ἀπὸ βαθμίδος εις βαθμίδα νὰ προάγεται, τούσῳτι δέ ὑπάρχουσι βαθμίδες, ὥστε ὁ δοκιμώτατος των διδασκάλων, μόλις εν προβαθμυαῖ ἡλικίᾳ εις τὰς ἀνωτέρας τούτων δύναται νὰ διορισθῇ.

(ἔπεται τὸ τέλος)

Γ. ΓΟΡΔΟΒΑΝΔΣ

ΑΘΗΝΑ-ΙΚΑ

Ελήξαν προχθές οἱ άγῶνες παιδίων εν τῷ 'Εθνικῷ Γυμναστικῷ συλλόγῳ. Εἶχε συρρεύσει πολὺς κόσμος, ἰδίως κόσμος κυρίων πλούσιος εις χρώματα καί ἀμφιέσεις. Οἱ άγῶνες ἔληξαν τὴν 4ην ὥραν μ. μ.

Κατενεμήθησαν εν ὅλῳ 12 βραβεῖα εις τούς μικροῦς νικητάς, ἦσαν δέ τὰ ἐπαθλα διάφορα: καρφίδες, ἐπάργυρα μολυβδοκόνδυλα, μία ἄρπα μετά δυναμομέτρου, μικρά γύψινα ἀγαλμάτια

της 'Απτέρου Νίκης κλπ., κομψοτεχνήματα.

Τὸ ὄρακιον ἐπαθλον του ἔθνικοῦ γυμναστικού συλλόγου ἀπεικονίζον νομίσματα σύγχρονα εις οὐδέν ἐδόθη.

Η μυστηριώδης ὑπόθεσις του δράματος του ἀκεραίου πτώματος, ή συνταραχάσα πρὸ τινος τῇ κοινωνίᾳ μας, εἰσῆχθη προχθές εν τῷ ἐνταῦθα κακουργιοδικείῳ πρὸς ἐκδίκασιν. 'Αλλ' ἐπειδὴ τὸ ἥμισυ των μαρτύρων της κατηγορίας ἀπουσίαζεν, ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐπρότεινε ὅπως ἀναβληθῇ ή δίκη. Τὸ δικαστήριον ἐδέχθη την πρότασιν του κ. εἰσαγγελεὺς καί ή δίκη ἀνεβλήθη επ' ἀόριστον.

Καί χθές τ. μ. καί μ. μ. ἦτο ἀνοικτὴ ή ἐκθεσις των ἀνθῶν εν τῷ Ζαπτεῖῳ μαγάρῳ. 'Ενεκα ὅμως του καιροῦ ή συρροή δέν ἦτο μεγάλη, περὶ την ἐσπέραν ὅμως πολὺς κόσμος ἐπῆγε.

Η ἀπονομή των βραβείων θά γείνη σήμερον.

Τὸ μισθὸν της ἐνώσεως των 'Ελληνίδων ἐπῆγεν ἀρκετὰ καλᾷ. Εἰσέπραξαν μέχρι τούδε ὀρ. 1,245. 'Αλλά τόσα εἰσέπραξε καί τὸ λαχεῖον.

Έκ των εἰσιτηρίων εἰσепράχθησαν 2,000δρ. Αἱ εἰσπράξεις του λαχεῖου θά διατεθῶσι διά τὰ ἐκποιούμενα άνθη.

Εἰς την ἐκθεσιν ἔλαβον μέρος ὅλα σχεδόν τὰ εν 'Αθήναις ἀνθοπωλεία.

Οἱ Βασιλεῖς ἐπεσκέφθησαν πρῶτοι την ἐκθεσιν καί κατὰ προτίμησιν έκαστον των μελῶν της Β. οἰκογενείας ἔλαβε καί ἀπὸ ἐν ανθῶς.

Ἐπειτα ή Β. Οἰκογένεια περιήλθε τὰς αἰθούσας ὅπου τὰ πολυώναμα άνθη καί φυτὰ ἦσαν τοποθετημένα κατὰ συλλογὰς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

'Εδοκίμασθη Β. Διάταγμα διά του ὁποῖου προάγεται εις τὸν χρυσῶν Σταυρόν του βασιλικοῦ τάγματος του Σωτήρος ὁ πρωθυπουργός κ. Ζοζιμης.

Χθές ἐδοκίμασθη καί τὸ Διάταγμα της προαγωγῆς του εις τὸ παράσημον των 'Ανωτέρων Ταξιαρχῶν.

Ο εν Λαμία στρατός της καταλήψεως ἀναμένει διαταγὰς έτοιμος καθ' ὅλα. Η κυβέρνησις οὐδέν διάταξε ακόμη. Φαίνεται ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι των πρεσβειῶν των Μ. Δυνάμεων θ' ἀντιπροσωπεύσουν τούς αξιωματικούς, τούς ἡμετέρους καί τούς Τούρκους διά την ἐκκένωσιν.

Τὸ σχέδιον της προελάσεως του στρατοῦ της καταλήψεως κατηρτίσθη.

Θά σταλῶσιν εις Πήλιον διά θαλάσσης εύζωνες, διότι τὸ Πήλιον έκτός του Βόλου θά καταληφθῇ συγχρόνως.

Κατὰ τὰς χθεσινὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ἐνέκριναν τὸ πρωτόκολλον της Διεθνούς 'Επιτροπῆς περὶ του δανείου.

Μετὰ την ἔγκρισιν ταύτην πᾶσαι αἱ διατάξεις του πρωτοκόλλου τούτου ἰσχύουσιν.

Εἰς την Πύλῃν ἐπισήμως ἀνεκοινώθη εκ μέρους των εν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων των Μ. Δυνάμεων τὸ γεγονός της ἐξευρέσεως του δανείου της πολεμικῆς ἀποζημιώσεως εκ μέρους της 'Ελλάδος.

Άγνωστον μόνον εἶνε, εάν ή ἀνακοίνωσις αὕτη ἐγένετο προφορικῇ κατὰ την χθεσινὴν ἀκρόασιν των πρεσβευτῶν εν Κωνσταντινουπόλει ή ἐπεδόθη ἔγγραφος. Ὅπως ὁποῖτε ὅμως θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ή Πύλη κατόπιν της ἀνακοινώσεως ταύτης θέλει συμμορφωθῇ πρὸς τούς ὄρους της προκαταρκτικῆς εἰρήνης διατάσσουσα την εκ της Θεσσαλίας ἀποχώρησιν των τουρκικῶν στρατευμάτων.

Κατὰ πληροφορίας πρὸς την ἡμετέραν Κυβέρνησιν τὸ ζήτημα του σίτου ἀνησυχεῖ την Εὐρώπην. Πανταχοῦ ἐπῆλθεν ὑπερτίμησις του ἄρτου.

Ἐπὶ του ζητήματος τούτου εν Γαλλίᾳ συνηλ-

θε την παρελθούσαν Παροικουμένην τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μελλιν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὑπερτίμησις τῶν σιτηρῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ μὲν, ἀλλ' ὁ ἰσπανοαμερικανικὸς πόλεμος δὲν θὰ ἐπιφέρει τὴν σιτοδείαν ἐν Γαλλίᾳ.

— Ἐν Τουρκίᾳ προβλέπεται μεγαλειτέρα ὑπερτίμησις τοῦ σίτου. Φόβος δὲ εἶναι μήπως αἱ παρκαταθῇκαὶ ἐξαντληθῶσι. Ἡ κυβερνήσις ἐλάβε τὸ μέτρον νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγὴν σιτηρῶν.

— Ἐν Ἑλλάδι εὐτυχῶς δὲν διατρέχοντες τὸν κίνδυνον νὰ πεινάσωμεν. Αἱ πληροφορίες τῆς κυβερνήσεως ἡτις προχθὲς ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος ἐν συμβουλίῳ, εἶνε ὅτι αἱ παρκαταθῇκαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν Ἑλλάδι εἶνε λίαν ἐπαρκεῖς μέχρι τῆς παραγωγῆς τῆς νέας ἐισοδείας. Ἀλλὰ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ ἄρτου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λείψῃ διότι εἶνε δικαιολογημένη ὡς ἐκ τῆς ἐπιχρῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Ἰσπανοαμερικανικὸς πόλεμος.

Τηλεγραφήματα ἐκ Μανίλλης τῶν Φυλιππίνων ἀγγέλλουν, ὅτι μεγάλη ναυμαχία συνήρθη μεταξὺ τῶν δύο στόλων.

Ἡ σύγκρουσις ἤρχισεν εἰς τὰς 5 τὸ πρωί, εἰσελθόντος τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς Μανίλλης ὅπου εὐρίσκειτο ὁ ἰσπανικὸς. Οἱ δύο στόλοι συνηρτήθησαν εἰς τὸν κόλπον τῆς Καβίλλης. Ὁ κανονισμὸς ἤρχισεν ἐκατέρωθεν σφοδρότατος καὶ ἐξηκολούθησε μετὰ πολλοῦ πείσματος.

Ἐν ἰσπανικὸν ἐμπροσθέντα καταστραφέν ἐξ ὁλοκλήρου.

Μετ' ὀλίγον κατεστράφη καὶ ἄλλο ἰσπανικὸν καταδρομικὸν ὁ «Δὸν Ζουάν».

Ὁ κυβερνήτης τῆς ἰσπανικῆς ναυαρχίδος ἐρνεσθῆ. Ἡ ναυμαχία αὕτη διήρκεσε τέσσαρας ὥρας ἀπὸ τῆς 5ης πρωΐνης μέχρι τῆς 9ης.

— Ἡ καταστροφὴ τῆς Μανίλλης συγκινεῖ ἀπερίως ὁλόκληρον τὴν Ἰσπανίαν. Τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα εἶνε εἰς ἄκρον ἐξηρεθισμένα γενικῇ πεποίθησιν κρατεῖ ὅτι αἱ δυνάμεις θὰ ἐπέμβωσιν ἀμέσως ἀναλαμβάνουσαι αὐτὰ τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

— Ἡ θάλασσα τοῦ Εἰρηνικοῦ ἐδέχθη τὰ πρῶτα θύματα τοῦ πολέμου. Ἀποδεικνύονται οὕτω ἀληθεύοντα ὅσα ἐδημοσιεύθησαν περὶ τοῦ σχεδίου τῶν ἀμερικανῶν, ὅτι ἐννοοῦν νὰ καταναυμαχῶσιν πρῶτον τὸν ἰσπανικὸν στόλον τῶν Φυλιππίνων καὶ κατόπιν νὰ ἐνεργήσωσιν δραστηκώτερον εἰς τὴν Κούβαν.

— Ἡ εἰδήσις τῆς καταστροφῆς τοῦ ἰσπανικοῦ στόλου τῶν Φυλιππίνων ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν λαὸν τῆς Μαδρίτης ἐπισήμως.

Τὸ κυβερνητικὸν ἀνακοινώθεν χαρακτηρίζει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας ἀλυπηρὸν, ἀλλὰ τιμητικὸν τῆς ἀνδρείας τοῦ ἰσπανικοῦ στόλου.

— Ἡ καταστροφὴ τοῦ ἰσπανικοῦ στόλου προβλέπετο.

Ὁ Ἀμερικανικὸς στόλος ὅστις ἀπέκλεισε τὰς Φυλιππίνους νήσους ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Βαλτιμόρη» (4, 413 τόννων), «Βιστώρη» (3, 00 τόννων) «Ὀλύμπια» (5, 800), «Ραλλάϊ» (3, 183), «Ὀμόνοια» (1, 700) καὶ τοῦ Πετρέλ.

Ὁ ἰσπανικὸς στόλος ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν καταδρομικῶν «Καταλλίνη», «Δὸν Ζουάν» (τῇ καταστραφέν), «Νῆσος Κούβα», «Νῆσος Λουζόν», «Βασίλισσα Χριστίνα» καὶ 7 κανονοφόρων.

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Αἱ συνήθεις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα πανηγύρεις ἔληξαν ἐν Κυθήροις ἀνευ οὐδενὸς συμβεβηκότος διαταράξαντος τὴν ἡμερίαν τῶν ἀνὰ τὰ διάφορα χωρία πανηγύρεων αἱ ὁποῖαι παρήλθον μετὰ τὴν χαρὰν καὶ τὴν παιδρότητα ἡτις διακρίνει τὰς τοιαύτας θρησκευτικὰς ἐορτάς. Ὁ

καιρὸς δὲν ᾔνυνθε δὲν τὰ χωρία καὶ διὰ τοῦτο εἰς τινὰ ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἦτο μικρά. Παρετήρησαμεν κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς Εἰκόνης ὅτι τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ἐν τῇ νήσῳ μὲς δυστυχῶς δὲν εἶνε τόσον ἀκμαῖον ὅσον ἄλλοτε καὶ ὅσον ὠρεῖται νὰ εἶναι πού νὰ τὸ ἀποδώσωμεν ἀγνοοῦμεν, εἰδεύομεν μόνον ὅτι ἐκεῖ ὅπου τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ἐλλείπει, ἐκεῖ οὐτε δικαιοσύνη, οὐτε ἀγάπη, οὐτε καὶ εὐτυχία εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ. Λυπηρότατον δὲ ἀκόμη, τὸ ὅτι ἡ θρησκεία δὲν ἐπιβάλλεται, ἐκεῖ ἡ ἡθικὴ ἐκλυσίς εἰσχωρεῖ καλπαζούσα.

— Μετ' ὀλιγοήμερον ἐν Κυθήροις διαμνόνῃ ἀρριζόμενος ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Εὐάγγελος Σουρῆς μετὰ τῆς κυρίας του Μαρίκας.

— Μετὰ 15ήμερον διαμνόνῃ ἐν Κυθήροις ἐπανῆλθεν μετὰ τῆς κυρίας του ὁ κ. Μιχ. Κασουλῆς.

— Ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα τὸν κ. Σπ. Ἀθανάκην διὰ τὸν αἰνιγτικὸν θάνατον ἀμφότερων τῶν τέκνων του ὧν, τὴν κηρίαν αὐτοήμερον γεννημένην, παρηκολούθησεν ἅπασα ἡ πόλις Κυθῶρων ἐν βαθύ πένθει.

— Ἀνεδείχτο ἐκ τῆς κοινότητος ὁ κ. Ν. Δελακοβιάς τὰ θυγάτρια τοῦ Π. Δ. Φριλίγγου καλέσας αὐτὸ Κλειώ, τοῦ Γ. Μαζαράκη (Καψάλιον) καλέσας αὐτὴ Ἄννα.

— Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως τοὺς γάμους τῆς δεσποινίδος Δεσποινίδος Γ. Μανωλέσου μετὰ τοῦ Π. Γαβρίλη τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν ὁ κ. Π. Κορωναῖος Ἀράπη.

— Τὴν ἐντέλειαν τῆς ἐν Ποταμῷ πανηγύρεως τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὀρεῖται καὶ εἰς τὸν συμπλοκὴν ἱατρὸν κ. Γ. Καλούτση. οὗτος τὴν ἐσπέρην τῆς ἐορτῆς ἔδωκε χροισπερίδα στεφθεῖσαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, καὶ περὶ τῆς ὁποίας ὡς ἀπλοὶ χρονογράφοι ἀναφέρομεν τὰ ἑξῆς.

Προσεκλεχμένοι ἦσαν περὶ τὰ 20 ζεύγη τὸ ὠραῖον φύλλον ἀνταπροσωπεύετο με ὅτι ὠραῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τῆς κυθῆρας Θεᾶς ἡ νῆσος. Τὸ τίλειον καὶ λόγῳ πνεύματος καὶ μερψώσεως καὶ λόγῳ ὠριότητος καὶ ἀγωγῆς καὶ λόγῳ πλαστικότητος, παρίστατο με ὅλα τὰ χρώματα τῆς ἱριδός. Ὁ χορὸς ἀρχίσας ἀπὸ τῆς 9 ἐσπερινῆς διήρκεσε μέχρι τῆς 7 πρωΐνης ὥρας. Διεκρίθησαν κατὰ τὸν χορὸν ἐκ τῶν κυρίων καὶ δεσποινίδων ἡ σιτόχροος κυρία Ἀρτ. ἡς τὰ κοράλλια χεῖλη καὶ οἱ γόγτες ὀρθαλμοὶ τὴν καθιστώσιν Ἀφροδίτην ἀνδομένην τῆς θαλάσσης, ἡ συμπαθὴς καὶ εὐφυὴς δεσποινὶς Ἀγλ. ἡ ἀμυλλωμένη πρὸς τὰς καλλιζώνους καρδιάδος διὰ τὸ κυπαρίσειον σῶμα τῆς, καὶ τὸ ἀμβρόσιον μεδίσμα τῆς ἡ χαρίεσσα δεσποινὶς Στου. ἡς οἱ μαρμαρίζοντες ὀρθαλμοὶ χεῖμαρον πρὸς ἐκχέουσιν, ἡ ἀμαρύσσουσα ὡς τ' ἀγέλαμα πρὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ Φαίθου κυρία Χρυσ. καὶ διὰ τὴν εὐχάριστον συναναστρέφει τῆς ἡ κυρία Μαντ. ἡς οὐδέποτε ἐκλείψῃ τὸ κάλλος ἡ χάρις καὶ τὸ γέλως ὅπου ἀπύστως διαχέεται ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς. Ἐκ τῶν κυρίων διεκρίθησαν οἱ κ. κ. Θεόδωρος Παστός, Μημέλιος Μασέλλας, Βασίλ. Τσιγκούνης, Τηλέκλητος Ραπτάκης, Γ. Καλούτσης, οἱ ἀδελφοὶ Μόρμερη Ἀνδρ. Κατσουλῆς, Νικόλ. Λεβουκάς, Διον. Καλούτσης, Ἰωάν. Νλαμπάκης καὶ Κλεομένης Πατρόχειλος.

— Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἐσοτάζουσιν οἱ κ. κ. Γ. Π. Τσιτσιλῆς, Γ. Μ. Κατσαρόνης, Γ. Μαυρομάτης, Γ. Κρητικός καὶ Γ. Ἀρώνης ἐν Σμύρῃ. Γ. Α. Κασσιμάτης, Γ. Δ. Κασσιμάτης, Γ. Ι. Καβαλλῆνης, Γ. Ε.μ. Στάθης, Γ. Π. Στάθης, Γ. Λεβωνῆς, Γ. Μασέλλας Ταμπάκης, Γ. Βασιστᾶνος, Γ. Ἀντ. Σκουρδῆς, Γ. Λεονταράκης, ἱερεὺς Γ. Καντιώτης, ἱερεὺς Γ. Κασσιμάτης καὶ Γ. Μαζαράκης ἐν Κυθήροις. Γ. Ἀν. Τσιγκούνης, Γ. Εὐστ. Τσιγκούνης, Γ. Α. Φαρδουλῆς, Γ. Ἀντ. Διακῆς, Γ. Κ. Πανάρετος καὶ Γ. Καλούτσης ἐν Ποταμῷ. Γ. Θ. Φωτεινός, Γ. Ἀνδρόνικος, Γ. Ν. Κορωναῖος, Γ. Σ. Τσάκωνας καὶ Γ. Μεγαλοκονόμος ἐν Ἀθήναις. Γ. Φωτεινός δημοτικὸς σύμβουλος Κυθῶρων ἐν Μυλοποτάμῳ.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Κυθῶρων μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὁ κ. Δημήτριος Καλοπαίδης.

— Ἀφίχθησαν ἐπίσης οἱ κ. κ. Παναγιώτης Σκουρδῆς, Γεώργ. Σκουρδῆς, Ἰωάννης Β. Μασέλλας ἑμποροὶ, καὶ Σπουρ. Γ. Κασσιμάτης Θεόδωρος Μασέλλας, Ἰωάννης Π. Παστός, Ν. Ἀρχοντούλης.

Εὐχαριστήριον

Ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας πρὸς τὸν ὁσιώτατον ἱερομόναχον καὶ κανονικὸν ἐφημέριον τοῦ ναοῦ ἁγίας Ἀννης ἐν Κυθήροις κ. Νικανδρον Πετρόχειλον διὰ τὴν ἐν θρησκευτικῇ κατανύξει καὶ θεῷ ζήλῳ τελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἱερὰν λειτουργίαν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου ε. ε. ἐπέτειον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου, καθ' ἣν πλῆθος λαοῦ παρευρέθη κατευχαριστήθεν τὰ μέγιστα ἐξ αὐτῶν, καθὼς καὶ διὰ τὴν λαμπρὰν μελωδίαν τῶν ψαλτῶν, ὅτινες ἐπεσπᾶσαντο τὸ θρησκευτικὸν ἐμβρίμμημα πάντων τῶν παρευρεθέντων ἐν τῇ λειτουργίᾳ ταύτῃ ἐφ' ᾧ καὶ ἀπονέμωμεν δημοσίᾳ τὸν προσήκοντα αὐτοῖς ἔπαινον.

Ἐν ὀνόματι τῶν Ἐπιτρόπων.

Ἰω. Κορωναῖος

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ Ἰσπανία εἶνε ὁ τόπος τῶν ἀναπόδων. Οἱ μεγιστᾶνες εἶνε δημοκρατικοὶ καὶ φαιδροί, ὁ λαὸς εἶνε ἀριστοκρατικὸς καὶ ποζᾶτος. Ἡ πόλις, ἡ περημισμένη ἰσπανικὴ πόλις, ἂν ἀπαντᾷ τυχαιῶς ὅλους καὶ παροδικῶς παρὰ τῷ μεγιστάνι, ἀλλ' εἶνε σταθερωτάτη καὶ διαρκὴς παρὰ τῷ ἀστῷ.

Δυσπιστεῖτε καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῶν Πυρρηναίων πρὸς πάντας τοὺς Ἰσπανοὺς τοὺς φοροῦντας ρεδιγνῶταν εἶνε τυχοδιώκται, εἶνε ἀγύρται. Ἀλλ' ἐμπιστεῖσθε πάντα ἀπόγονον τῶν Ἰβήρων ὁ ὁποῖος φορεῖ faja καὶ cadueta. Ἄν ὁ φέρων τὰ δύο ταῦτα δὲν εἶνε ἀπόφοιτος τῶν φυλακῶν, ὁπότε διατελεῖ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, εἶνε τιμιώτατος ἄνθρωπος.

Ἰσπανὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ἐρωμένην, κηθάρν, πούρο καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ παραστῇ εἰς τὰς ταυρομαχίας, ἔχει πᾶν ὅτι τοῦ χρειάζεται. Τρώγει ἐνίοτε ἓνα κομμάτι σκόρδο, μιά σαρόελα, καὶ πίνει νερὸ καθαρὸ μᾶλλον ἢ κρασί καὶ εὐνόπνευμα. Ἡ τροφή δι' αὐτὸν ἔρχεται μετὰ τὴν ἐρωμένην, μετὰ τὸ τραγούδι, μετὰ τὸ πούρο, μετὰ τοὺς ταύρους.

Οἱ Ἰσπανοί, νὰ κοιμῶνται θέλουν. Καὶ κοιμῶνται παντοῦ, καὶ κατὰ γῆς ἀκόμη.

Ὁ Ἰσπανὸς εἶνε κατ' ἐξοχὴν rumposo, δηλαδὴ ἔχει μεγάλη καρδιά, εἶνε μεγάλου καὶ μεγαλόδωρος. Ἡ περιλάλητος φράσις «la dis posición de usted», (ὅπως εἰς τὴν διάθεσίν σας), εἶνε ἀπλὴ κοινοτοπία παρὰ τῇ ὑψηλῇ κοινωνίᾳ, κουβεντολογικὸν πλάσμα παρὰ τοῖς ἀστοῖς εἶνε ἀλήθεια παρὰ τῷ λαῷ.

Ὁ γνήσιος Ἰσπανὸς πράγματι εἶνε τὸ ὅν τὸ μεταδοτικώτερον, τὸ μᾶλλον φιλελεῖμον, τὸ φιλοξενον ἐπὶ τῆς γῆς· δίδει με ὅλην τὴν καρδιά καὶ δυσαρεστεῖται ὅταν δὲν γίνεται δεκτὸν ἐκεῖνο πού δίδει.

Δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν πῶς γνωρίζει ἄλλο τί πλὴν τῆς πατρίδος του. Δὲν ἔχει οὕτε τὴν ἐλληνικὴν μεσημβρινότητα, οὕτε τὴν βορρῶδη ζωηρότητα τοῦ Ἰταλοῦ, οὕτε τὴν ἀπλοϊκὴν ἀφέλειαν καὶ τόλμην τοῦ Γάλλου ἀγρότου· προσέχει συνεχῶς ἑαυτὸν.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

παρά του εκ Κυθωνίας της Κρήτης Ιωάννου Μιχέλη
κατά το έτος 1825, το πρώτον δε νυν εκδομένη
(συνέχεια ιδε προηγουμένου λοιπού).

Διὰ τοῦτο φαίνεται καὶ τὸ τῆς Οὐρανίας ἀγέλης, μετὰ παρέλευσιν πλείστων χρόνων νὰ μεταποιηθῇ εἰς τὴν κοινὴν ταύτης εἶδος, ἥτις διὰ τὴν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνάδυσιν αὐτῆς εἰς τὰ Κῶθηρα καὶ Κυθήρια ἀπεκλήθη, καὶ μεταβάσας ἔπειτα ἐκ Κυθέρων εἰς τὴν νῆσον Κύπρον, Κύπρις καὶ Κυπριγενεὶα προσήγορεύθη. "Οἱ οἱ Φοίνικες ἐγχευόμενοι οἱ πρώτοι γνωστοὶ τῆς νήσου οἰκῆτορες, καὶ κατόπιν οἱ Δωριεῖς, ἐδηλώθη ὡς ἄνω. Πότε δὲ συνέβησαν χρονολογικῶς καὶ περιστατικῶς αὐταὶ καὶ τῶν Φοινίκων ἀποικίαι εἶναι ἀδύνατον, καθὼς καὶ εἰς πόλιν κατὰστασαν εὖρον τοὺς ἐκείσε προνοικοδομῆσαι, πιθανόν δὲ εἶναι ἐκεῖνῃ τῇ ἀγροικίᾳ καὶ ἀμαθείᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν εὖρον ὁ Ἰνναρος, ὁ Κέκροψ, ὁ Δαναὸς καὶ ὁ Κάδμος, τοὺς οἰκῆτορας τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, καὶ καθὼς οὗτοι ὑπήρχον εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς ὀρεσκαίαν ἐκτακτον, νόμους, τέχνας καὶ γεωργίαν, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εὐτασίαν καὶ τὴν αὐτάρκειαν, οὕτω βέβαια καὶ οἱ Φοίνικες εἰς τὰ Κῶθηρα. Ἀγνοεῖται πόσον διήρκεσεν ἡ ἐξουσία τῶν Φοινίκων εἰς αὐτὴν, ἀπὸ τὰ ἐξουσίασαν μέχρι τῆς καθόδου τῶν Δωριέων, πόσον καιρὸν ἔξ ὅτου οἱ Δωριεῖς καθελόντες τοὺς Φοίνικας ἐξουσίασαν, καὶ πότε οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐδουλοκράτησαν καὶ καταβάλλοντες τοὺς Δωριεῖς ἔγινον κύριοι, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ὄγδον χρόνον τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἤτοι ἔως τὰ 423. Π. χ. κατ' ἐκείνῳ χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἱστορεῖ ὁ Θουκυδίδης ἐν Βιβλίῳ Δ', μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Στρατηγῶν Δημωσθένους. Τὸν κατὰ τὴν Πελοποννησίαν Πύλον καὶ Σφακτηρίας, ἐστράτευσαν κατὰ τὸ θέρος κατὰ Κυθέρων στρατηγούντων Νικίου τοῦ Νικηράτου, Νικιστράτου, Διστεφροῦς καὶ Αὐτοκλέους Τολμαίου, μετ' ἐξήκοντα καρχήδαι, δύο χιλιάδας πεζικόν, ὀλίγους ἵππεϊς καὶ ἄλλο συμμάχικόν στρατεύμα ἐκ τῶν Μιλησίων καὶ ἄλλων. Φθάσαντες λοιπὸν οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι ἐκεῖ, ἐκυρίευσαν τὴν ἐπὶ θάλασσαν πόλιν Σκάνδειαν (ἥτις νῦν παρὰ τοῦ κοινῆς λαοῦ Καστοῖ καὶ Παλαιόπολιν προσονομάζεται), ἐκτεινομένην πρὸς μεσημβρίαν πρὸς τὴν θάλασσαν, ὡς εἶδος γλώσσης τ' ἀκρωτηρίου, ὅπου ἦτο ὠκεομαχμένη ἡ πόλις καὶ τοιχοχυρισμένη, ἐν ᾗ ἔως σήμερον φαίνονται ἐρείπια τινὰ καὶ ἰδίως τὰ λεγόμενα Λουτρό τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τὸ στόμιον τοῦ λιμένος κτίρια τὰ ὅποια φαίνονται ὠκεοκράτη μετὰ τὸ ἦναι κατὰ πολλὰ στερεὰ καὶ διὰ τὰ ἦναι πεποικιλμένα διὰ μαρμάρων καὶ κερμαίων κυκλωιδῶν διακοσμητικῶν, ἴσως τῶν κερμαίων, ἀπὸ τὰ τορινὰ τοῦλάχιστον φαίνονται τοιαῦτα.

Ἡ δὲ σημερινὴ εὐφροσύνη φαίνεται πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως καὶ τῆς καὶ Κάμπος τῆς Παλαιόπολιν παρὰ τοῦ κοινῆς καλουμένη, δὲν ἦτον ἄλλο τὸ τότε καιρὸ παρὰ εἰς εὐρύχωρος καὶ ἀσφαλὲς λιμὴν, ὅστις ἐπεκτείνεται πρὸς τὸ ἔνδον τῆς νήσου, τοῦτέστι πρὸς ἄρκτον φθάνουσα ἡ θάλασσα εἰς τὴν τοποθεσίαν τὴν καλουμένην ἤδη Περιστεριῶνας—ἥτις εἶναι εἰς τοὺς πρόποδες τοῦ βουνοῦ, ὅπου ἦτο κτισμένη καὶ τοιχοχυρισμένη ὀχυρὸς ἡ ἄνω πόλις (τὰ νῦν Παλαιόπολιν καλούμενον), ὅπου ἀναφέρει ὁ Πausanias, καὶ ὅπου φαίνονται διάφορα ἐρείπια καὶ ἰδίως ὁ Νεὸς τῆς Ἀφροδίτης, μεταδοληθεὶς μετὰ τὸν Χριστιανισμόν εἰς ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, (ὁ μικρὸς οὗτος Χριστιανικὸς ναὸς ἐκτίσθη μὲν ἐκ πολλοῦ μέρους τοῦ ὕλικου ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, ἀπέχει τῆς θέσεως ὅπου ὑπῆρχεν ὁ τελευταῖος ὡς ἐγγύστα γιγάρδεις 2,000 ἀντιστοιχοῦσαι μετ' ὀργιάς 1000), εἰς τὸν ὅποιον φαίνονται διάφοροι στήλαι Δωρικῶν ῥυθμοῦ. Εἰς αὐτὸ τὸ βουνὸν εὐρίσκεται ἕνα πηγάδι ἔως τὴν σήμερον μετ' ὠραίων βρυσικῶν νερῶν, ὅπερ οἱ

κατοικοὶ τῶν χωρίων Βιερῶν καὶ Μητάτα διηγούνται πὺς εἶναι ἀπὸ τὸν παλαιὸν καιρὸν. Εἰς τὸ χεῖλος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λιμένος, ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ, φαίνονται ἔτι καὶ νῦν διάφοροι λίθοι ὑπερόγκου μεγέθους καὶ σκληρότατοι, βαλμένοι κατ' εὐθείαν γραμμὴν.

Ὁ εὐρύχωρος οὗτος λιμὴν, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐγεμίσθη παρὰ τοῦ Πανδαμάτορος, καὶ ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐχύνετε εἰς αὐτὸν ὥσπερ καὶ νῦν δύο ἐκ τῶν μεγαλειτέρων χειμάρρων τῆς νήσου, ἦσαν καὶ ἄλλοι μικρότεροι τοιοῦτοι, ὥσπερ καὶ νῦν, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα τὰ περὶ τοῦ λιμένος τοῦτου ἦσαν καὶ εἶναι ἀπὸ βράχους στερεοῦς, ἀλλὰ ἀπὸ μαλακῆν γῆν καὶ πηλόν, πρὶν ὅντος λοιπὸν τοῦ χρόνου καὶ μετὰ τὸς συνεχεῖς βροχαῖς, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐγεμίσθη. Ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν τὴν καλουμένην Περιστεριῶνας ὅπου ἦτον ἡ ἄνω τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὅπου εἶναι εἰς τὸ βουνόν, εἶναι στάδια 20, ἀπ' ὅπου καὶ λιθίστρατος ἀρχαῖος εἰς τὴν σήμερον φαίνεται, τοὺς δὲ ὑπερόγκους λίθους τῶν οἱ κατοικοὶ τῶν δύο τούτων πόλεων καθὼς καὶ τὰς στήλας τῶν ἐκποτῶν ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν τὴν καλουμένην νῦν Σοπίαν, κειμένης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σκανδεῖας, ὅπου ἄλλοτερον τὴν σήμερον, καὶ ὅπου καθρότητα φαίνεται τὴν τὸ λιθιστράτον, καθὼς καὶ μαρμαῖα ἀρχαῖα ὅλην εὐρίσκον καὶ ἀνίσχον μετὰ ὅμοια χειροτεχνήματα μέσα εἰς αὐτὰ, ὡς πύλινα ἀγγεῖα, ὀστῆς, μάρμαρα, ἀγάλματα κτλ. μετὰ ὁσίων.

Ταῦτα πάντα ἀληθῶς ἐγείρουσιν τὴν φαντασίαν εἰς τὸν ἐπιπόλαιον παρατηρητὴν καὶ τὸν κάμνον νὰ θαυμάζῃ, συλλογίζομενος πὺς τὰ πάντα ἀλλοιῶναι ὁ χρόνος. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔς ἐπὶ ἀνέκδοτον. Φθάσαντες λοιπὸν, ὡς προείρηται, οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὸν λιμένα καὶ κυριεύσαντες τὴν πόλιν Σκάνδειαν μετὰ δέκα πλοῖα καὶ δύο χιλιάδας Μιλησίουσιν ὀπλίταις. Μετὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲ στρατεύμα ἀποβάντες εἰς τὸ μέρος ἐκεῖν τῆς Νήσου, τὸ κατὰντικρον τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα κείμενον (πιθανὸς τὸ νῦν Διὰκόπτιον), ἐκίνησαν πρὸς κατάσχεσιν τῶν Κυθέρων πόλεως, ὅπου εὖρον τοὺς Κυθηρίους ἐστρατοπεδαμένους καὶ μάχης γινόμενης ἐθάστασαν πρὸς ὀλίγον οἱ Κυθηριοί, ἀλλ' ἔπειτα τραπέντες κατέφυγον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὑστερον ἐπραγματεύθησαν τὴν εἰρήνην μετὰ τὸν Νικίαν, ἐπὶ συμφωνίᾳ, νὰ παραδοῦσιν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτῶν συνάρχοντας καθ' ὅλας καὶ μόνον νὰ τοῖς φυλαχθῇ ἡ ζωὴ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Νικίας καὶ πρὸ τούτου εἶχεν ἐξακουθῇ περὶ εἰρήνης μετὰ τινος Κυθηρίου, διὰ τοῦτο καὶ ἔλαβε πέρας ἡ συμφωνία εὐκολότερα καὶ ταχύτερα μετὰ τὴν συμβίβασιν. Λοιπὸν οἱ Ἀθηναῖοι, πολλοὺς τῶν Κυθέρων, ὡς ὄντας ἀποίκους Λακεδαιμονίων, μετόπισαν διὰ πλείονα αὐτῶν ἀσφάλειαν, καὶ διὰ τὸ νὰ ἦναι ἡ νῆσος τόσον πολλὰ πλησίον εἰς τὴν Λακωνικὴν, καὶ ἡδύνατο νὰ νεωτερίσῃ κατὰ τὴν συνθήκην, παρέλαβον καὶ τὸ παραθαλάσιον πόλισμα τῆς Σκανδεῖας, τὸ κείμενον κατὰ τὸν λιμένα, ἤτοι πρὸς Ἀνατολὰς αὐτοῦ καὶ ἀρέντες στρατιωτικὴν φρουρὰν εἰς τὴν πόλιν Κῶθηρα καὶ ἐπιθέντες εἰς τοὺς Κυθηρίους φέρον τέσσαρα τάλαντα (Α), ἀνεχώρησαν κατατρέχοντες τὰ παράλια τῆς Λακωνικῆς Ἀσίνης, Ἐλός καὶ ἄλλα.

Περὶ τῶν μετοικισθέντων τούτων Κυθέρων, οἱ Ἀθηναῖοι ἐδουλοκράτησαν νὰ τοὺς διαμοιράσωσιν εἰς τὰς νήσους, φαίνεται ὅμως νὰ μεταβλήθησαν ἔπειτα καὶ νὰ τοὺς ἐπῆραν μετὰ τῶν εἰς τὸν Σικελικὸν πόλεμον ἔπειτα. "Επειδὴ ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης ἐν Βιβλ. Γ', ἀναφέρει ὅτι οἱ Κυθηριοί, οἵτινες ἦσαν ἀποικοὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπολέμουν εἰς Σικελίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, στρατηγούμενων ἀπὸ τὸν Γούλιππον.

Περὶ τὸ δέκατον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ

(Α) Ὁ Θουκυδίδης δὲν ἀναφέρει ἐὰν οἱ Κυθηριοὶ ἐδουλοκράτησαν νὰ πληρώσωσιν κατ' ἔτος τὰ τέσσαρα τάλαντα, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶπε πρόροι, ὑπονοεῖται ὅτι νὰ ἦτο κατ' ἔτος ἄλλοτερόπως, ἂν ἦτο δηλαδὴ ἀπὸ ὡς ποινήν ἤθελεν εἶπαι τὸ ἐξήκωσαν αὐτοὺς τάλαντα τέσσαρα. Αὐτὰ δὲ ἦσαν πιθανῶς ἀργυρὰ τάλαντα Ἀττικὰ, ἤτοι ἑξ ἑκατὸν χιλιάδες ἀργυρίου, καθὼς τὸ χρυσὸν ἦν ἐξήκοντα χιλιάδες δραχμαί.

πολέμου, ἐγένετο συνθήκη εἰρήνης μετὰ τῶν μαχομένων μερῶν, ἥτοι Ἑλλήνων καὶ Πελοποννησίων, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ Θουκυδίδης ἐν Βιβλ. Ε' τῆς συγγραφῆς του, μετὰ τὴν ὁποίαν πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπέσχεοντο οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ τὰ Κῶθηρα εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐτὸν ὅμως ἐν πολλοῖς παρέβησαν τὴν συνθήκην, ὡς ὁ ἴδιος ἱστορικὸς παρακατιῶν δεγχεῖται καὶ φαίνεται, ὅτι δὲν ἐπέστρεψαν τὰ Κῶθηρα εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους οἱ Ἀθηναῖοι, τὸ ὅποιον καὶ ἐπιβεβαιούται ἀπ' ὅσα ἐρρήθησαν ἀνωτέρω, ὅτι εἰς τὸν μετὰ τὴν συνθήκην ταύτην γενόμενον Σικελικὸν πόλεμον οἱ Κυθηριοὶ ἀποικοὶ Λακεδαιμονίων ὄντες, ἐμάχοντο κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν δεσποτείαν αὐτῶν, φαίνεται νὰ διέμειναν ἡ νῆσος ὀλίγους χρόνους, καὶ εἶναι ἀναντίρρητον καὶ ὅτι νὰ ἀπέρρασαν αὐτὴς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Λακεδαιμονίων, ἡ μετὰ τὴν φθορὰν τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Νικίου, ἤτοι πρὸς τὰ 410 ἔτη πρ. Χρ. καὶ ἐκτὸς ἐμειναν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν μέχρι τῶν διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

ἀκολουθεῖ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δελτίον τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου

Κ. Α. Καραναῖος καὶ Σα

Σταγορά.

Ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν ἐξακολουθεῖ συνεπείᾳ τοῦ ἐξακολουθητικοῦ ὕψους ἐν τῇ Μασσαλίᾳ καὶ Ταϊγανίῳ καὶ πρὸ πάντων ἐν Ταϊγανίῳ ἔνεκεν τῆς ζητήσεως, καὶ ἐλλείψεως κατεβασμάτων.

Ἐπωλήθησαν Ταϊγανίου λιβρῶν 59 1)4 — 60 1)2 X 53 5)8 — 54. Βαλτζικίου λιβρῶν 59 1)2 X 51 1)2 — 52. Σαμπύοντος ἐκλεκτὰ X 54 καὶ ἀπαλὰ Ρωμυλίας X 48. ἀνάλωσιν 3 0)0.

Ἀλεξ. Σιμιγιάλια 72 AAA 65 AA 63 1)2 γ' 45.

Ἀραβόσιτοι. Ἀμερικῆς λευκοὶ τράντζιτο 29—30. Ἰσμαηλίου 24 1)2 καὶ Βάρνης 25 1)2.

Κριθ. 26 1)2 — 27. Τράντζιτο κατὰ ποιότητα.

Ἑλαιόλαδα.

Συνεπείᾳ ἐλλείψεως αἱ τιμαὶ τούτων εἶναι ζωηραί. Ἐπωλήθησαν Καλαμών 158—160 καὶ Γουδέου 144—146 κατὰ ποιότητα μετὰ τὴν ὑπερτιμήσεως.

Ἀποικιακά.

Ζαχαρεῖς 1,62. Καφφέδες 3,10—3,40 κατὰ ποιότητα. Καρολίνας 105—115. Ὀρύζια Ἰαπωνίας 95—98. Ἀμβούργου 88—92. Ἀγγλίας 70. Σχοινιά ἐγγύωρια 1,80 μερλίνο 2 ταμπύρο 2,20. Εὐρώπης 2,35—2,70 κόλλαι ὑποκαμίσων Α' 98 Β' 85. Χαρτὶ στράτσο κίτρινο Γαλλίας ὄρ. 16 τὸ δέμμα X 24. Χαρτὶ στράτσο πλοῦ Γαλλ. ὄρ. 34 1)2 τὸ δέμμα ὄκ. 44. Χαρτὶ στράτσο στακτὴ Γαλλ. ὄρ. 33 τὸ δέμμα ὄκ. 44.

Σάπωνες λευκοὶ λεπτὰ 75 ἡ ὀκτὶ καὶ κίτρου 83.

Θεῖον 9,20—9,30 ὁ σάκκος.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 20 Ἀπριλίου 1898.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 24 Μαρτίου.

Ἑθνικὰ δάνεια

Τῶν 26,000,000	δρχ.	485.—
Τῶν 120,000,000	»	296.—
Τῶν 170,000,000	»	295.—
Τῶν 135,000,000	»	330.—

Ὁμολογίαι καὶ Μετοχαί

Ἑθνικῆς λυγιστρ.	δρχ.	624.—
» Θεσσαλίας	»	191.—
Ἑθνικῆς Τραπεζῆς		3.270.—

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	1,48
ἰλρὰ Ἀγγλίας	37,00
» Τουρκίας	33,80
Εἰκοσόφραγκον	29,50